

USTEC·STEs impugna el decret d'autonomia de centres

USTEC·STEs ha interposat un recurs davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en què demana la nul·litat del decret d'autonomia de centres, en entendre que una gran part del seu contingut normatiu no s'ajusta a dret.

En aquest sentit, USTEC·STEs considera que:

1 El decret d'autonomia de centres posa en perill la igualtat d'oportunitats de què ha de gaudir l'alumnat de tots els centres educatius de Catalunya. En concret, el decret aposta per la creació de centres públics de categoria diferenciada, ja sigui mitjançant la diferenciació curricular o amb l'adjudicació de recursos segons resultats i rendiment escolar.

La diversificació curricular justificaria, segons el decret, la creació de llocs de treball, normes de funcionament i estructures organitzatives en els centres, sense cap límit ni cautela llevat de l'aprovació de l'Administració. No obstant, l'esmentat decret no regula cap normativa general sobre els criteris amb què s'aprovaran aquestes propostes dels centres.

Al parer d'USTEC·STEs, les conseqüències d'aquesta política poden provocar una més gran diferenciació de centres per entorns socials i entre centres dels mateixos entorns socials, ja que no se'ls garanteix ni una normativa ni cap base comuna per a tots, la qual cosa comportarà una diferenciació generalitzada i, previsiblement molt desigual, del tractament de l'alumnat. Així mateix aquesta mancança pot derivar cap a una indefensió absoluta del professorat, les direccions i els centres, perquè no tindran res legal a què agafar-se per recórrer les decisions administratives.

2 Desproveeix els claustres de la seva capacitat de decisió en temes pedagògics i altres qüestions com l'estructura organitzativa dels centres, les activitats educatives que figurin dins de la programació anual, les normes de funcionament, el repartiment del pressupost del centre i la definició de llocs de treball, la qual cosa implica que, en la pràctica, els claustres perden la seva atribució d'òrgan de govern o de participació en el govern.

El decret introdueix el projecte curricular com un element diferenciador del "caràcter propi" de cada centre públic, i evita que aquest sigui necessàriament aprovat pel claustre. Es tracta d'allunyar el professorat del control de l'activitat educativa. El decret dona una excessiva preponderància al projecte de direcció que, com a interpretació i concreció del projecte educatiu, vincula i orienta l'activitat educativa del centre.

3 Vulnere el principi de l'especialitat com a requisit bàsic per ocupar un lloc de treball. El decret flexibilitza el concepte d'especialitat i obre la possibilitat que les direccions assignin llocs de treball diferents

a l'especialitat del professor o professora. Aquestes mesures podrien comportar des de la creació de llocs de treball per àmbits fins a accedir a un lloc de treball d'un centre per una especialitat i ocupar-ne un altre de diferent.

4 Atempta contra la negociació col·lectiva, ja que obvia el marc general de la negociació col·lectiva a l'hora d'establir el complement retributiu dels càrrecs addicionals i de coordinació perquè, si bé estableix uns criteris generals segons les diverses tipologies de centre, el fet que, d'altra banda, obri

la possibilitat d'aprovar coordinacions diferenciades en cada centre, limita la possibilitat de negociació generalitzada i obre la porta a la discrecionalitat.

A més, el decret genera molts dubtes sobre com poden afectar a les condicions de treball del professorat els canvis que en funció de l'aplicació del projecte de direcció es puguin introduir en els centres i, encara més, si tenim en compte que el centre no és legalment cap marc de negociació col·lectiva.

5 Introdueix formes de provisió de llocs de treball com els concursos específics, la provisió especial o la selecció per part de les direccions del personal substitut. Aquestes formes no s'ajusten a dret, bé perquè s'oposen a la normativa estatutària de la funció pública docent, bé perquè són incompatibles amb normativa del mateix rang del Departament d'Educació que no ha quedat derogada, o bé perquè la LOE no atorga a les direccions la facultat d'intervenir en la selecció del personal. Així mateix, entenem que aquestes formes de provisió poden conculcar els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

6 Atorga a les direccions el poder de sancionar faltes lleus, un poder sancionador no regulat ni per la LOE ni per la LEC com a funció de la direcció. S'utilitza una norma de rang menor i s'obvien normatives de rang superior.

USTEC·STEs considera que aquest decret consagra la discrecionalitat i obre una porta a l'arbitrarietat, a la manca de seguretat jurídica i a la indefensió, tant del professorat com de les direccions i els centres.

Implica, a més, una concepció antidemocràtica de l'educació i un intent de desmembrar la xarxa pública entesa com un sistema que ha de garantir la igualtat d'oportunitats de tot l'alumnat.

El Departament imposa una autonomia lligada a l'avaluació de resultats, un fet que no pretén pas la millora de l'educació sinó el maquillatge dels resultats, el control del professorat, el desmantellament de la negociació col·lectiva i el control dels recursos, cosa que segurament en comportarà la seva disminució.

Aquesta no és l'autonomia que reclamava el professorat. El que necessiten els centres és el compromís de l'Administració de donar el suport i els recursos necessaris per poder tirar endavant els projectes i les innovacions que ja s'estan fent, tot partint de la base que els centres que tenen alumnat amb més dificultats necessiten més recursos.